

19 FEBRUARI — VERDEROP WORDT HET BETER

“Ik heb u wel gedrukt, maar Ik zal u niet meer drukken.”—Nahum 1:12

Er is een grens aan het lijden. God stuurt het, en God neemt het weg. Zucht je en vraag je je af: “Wanneer komt er een einde aan?” Bedenk dan dat ons verdriet zeker en voorgoed ophoudt als dit arme aardse leven voorbij is. Laten wij rustig wachten en geduldig de wil van de Heere dragen, tot Hij komt.

Ondertussen neemt onze Vader in de hemel de roede weg zodra Hij Zijn doel ermee bereikt heeft. Als Hij onze dwaasheid eruit geslagen heeft, volgen er geen slagen meer. Of als het lijden ons op de proef stelt, zodat onze genadegaven God verheerlijken, dan houdt het op wanneer de Heere ons Zijn lof heeft laten uitspreken. Wij zouden ook niet willen dat het lijden wegging voordat God alle eer uit ons had gehaald die wij Hem maar kunnen geven.

Misschien is er vandaag wel “grote stilte.” Wie weet hoe snel die woeste golven plaatsmaken voor een glazen zee, waar de zeevogels op de zachte golfjes zitten? Na lang lijden wordt de dorsvlegel opgehangen en rust het koren in de schuur. Misschien zijn wij over een paar uur net zo gelukkig als wij nu bedroefd zijn. Het is voor de Heere niet moeilijk om nacht in dag te veranderen. Wie de wolken zendt, kan de lucht even gemakkelijk weer opklaren. Houd goede moed! Verderop wordt het beter. Laten wij nu al halleluja zingen, vooruitlopend op wat komt.

